

[Ministeren for offentlige arbejder]

Jeg synes, at hr. Maisted kløjs lidt i det formelle, og det formelle er det på sin plads at trække frem en gang imellem.

Det, det drejer sig om her, er ikke det spørgsmål, der er blevet stillet til mig. Det, det her drejer sig om, er udvalget om offentlige arbejder, og her ligger det nu engang sådan, at hvad det udvalg beslutter om, hvad man ønsker af oplysninger, er ikke noget, en minister kan blande sig i eller bør blande sig i. Derfor må jeg til hr. Maisted sige, at hvis der er noget, han ønsker rettet, så må han bede sine partifæller i udvalget om offentlige arbejder om at rejse sagen; anderledes kan det ganske simpelt ikke være.

Glensgård (FP):

Det er jo godt, der er højtalere rundt om i huset, så man kan nå at smutte tilbage, når ministeren igen er ude.

Dette spørgsmål er rejst af fremskridtspartiet adskillige gange. Vi har hver gang sagt, at alt fortroligt materiale selvfølgelig bliver respekteret, såfremt der ikke i dette materiale forekommer noget, er beskrevet noget, der er ulovligt. Vi har ikke på nogen måde fra fremskridtspartiets side brudt reglen om fortroligt materiale, på nær én eneste gang. Det var dengang, hr. Haldor Topsøe fra SAS fremlagde dokumentation i udvalget om offentlige arbejder om noget, som klart var strafbart. Dengang bad vi den daværende trafikminister, Niels Matthiasen, om at få de ting bragt i orden. Det skete ikke.

I en lang række udvalg får fremskridtspartiet fortroligt materiale; i finansudvalget har vi lige fået noget fra ministeren, som er stemplet »fortroligt«, og det overholder vi selvfølgelig; der er i den sag ikke noget strafbart. Men kommer ministeren og stempler et stykke papir »fortroligt« og der i dette stykke papir forekommer noget, der er strafbart, så beder vi ministeren om at få de ting bragt i orden. Sker det ikke, så skal offentligheden selvfølgelig have det at vide, og det vil også ske fremover, hvis en minister accepterer at fremlægge oplysninger for folketinget, som er i strid med dansk lovgivning.

Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Olesen):

Jeg henholder mig til den melding, der i sin tid kom fra udvalget om offentlige arbej-

der, indtil en ny melding er kommet frem, ikke fra hr. Glensgård, ikke fra andre enkeltmedlemmer, men fra udvalget om offentlige arbejder. Det er en følge af den praksis, der har været gældende og er gældende i dag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

12) Til socialministeren af:**Tove Jørgensen (DKP):**

»Har ministeren planer om at godkende de særlige afdelinger i Københavns kommunes hospitalsvæsen, de såkaldte venteafdelinger, som institutioner under bistandsloven?«
(Spm. nr. 482).

Skriftlig begrundelse.

Ministeren har tidligere svaret, at begrebet venteafdelinger ikke eksisterer under bistandsloven. Imidlertid fremgår det af Politiken for søndag den 12. februar 1978, at kontorchef Erik Rosenkrantz-Theil, Københavns kommunes hospitalsvæsen, forventer en godkendelse af de særlige venteafdelinger i budgetåret 1978. I en kommentar til de nedskæringer på 78 mill. kr., som en repræsentant for Foreningen af Danske Lægestuderende dokumenterede på hospitalsarbejdernes konference, udtaler kontorchef Rosenkrantz-Theil: »Det er korrekt, at vi er pålagt disse besparelser, men der står ingen steder i vore budgetter, at de skal gennemføres ved afskedigelse af mandskab ... I øjeblikket er det ved at undersøge, om socialministeriet via bistandsloven kan finansiere nogle særlige afdelinger, vi har oprettet. På den måde kan vi spare de 78 mill. kr.«

Som følge heraf ønskes det klarlagt, om de besparelser, der svarer til 450-500 heltidsansatte på de københavnske hospitaler, skal gennemføres gennem ministerens godkendelse af venteafdelingerne, som ikke svarer til de krav, der stilles til plejehjem under bistandsloven.

Socialministeren (Eva Gredal):

Fru Tove Jørgensen har spurgt, om jeg har planer om at godkende de såkaldte venteafdelinger under Københavns hospitalvæsen som institutioner under bistandsloven. Hertil kan jeg svare nej.